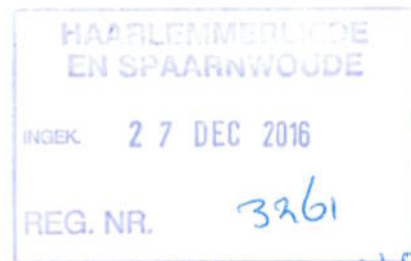

de Rechtspraak
Rechtbank Noord-Holland

*Dijk post
12-01-2017*

De raad van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude
Postbus 83
1160 AB Zwanenburg

Afdeling Publiekrecht
Sectie Bestuursrecht
Locatie Haarlem

bezoekadres
Simon de Vrieshof 1
2019 HA Haarlem

correspondentieadres
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

t (088) 361 11 75 Zittingen
t (088) 361 11 76 Beroepszaken
t (088) 361 11 77 Voorzieningen
f (088) 361 01 32/34
(Bestuursrecht)
f (088) 361 01 28 (Belasting)
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

datum 23 december 2016
onderdeel Zittingsfase bestuur Haarlem
contactpersoon mevr D. Cabuk
doorkiesnummer (088) 361 11 76
ons kenmerk zaaknummer HAA 15 / 5133 WABOA FE01
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 361 01 32/34
onderwerp het beroep van VvE Residentie Ronde Halfweg e.a. te Halfweg

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met procedurenummer HAA 15 / 5133 WABOA FE01 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft geconstateerd dat er sprake is van een gebrek in het besluit van verweerder van 9 oktober 2015. De rechtbank heeft verweerder in de gelegenheid gesteld om dit gebrek te herstellen respectievelijk te laten herstellen.

Ik heb een kopie van de tussenbeslissing bijgevoegd.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

Tussenuitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummer: HAA 15/5133

tussenuitspraak van de enkelvoudige kamer van 23 december 2016 in de zaak tussen

M. van der Laan en de vereniging Vereniging van Eigenaars flatgebouw Residentie Rotonde Halfweg, beiden te Halfweg, eisers,
(gemachtigde: mr. Th.F. Roest),

en

het college van burgemeester en wethouders van Haarlemmerliede en Spaarnwoude,
verweerder,
(gemachtigde: mr. G.A. Loose).

Als derde-partijen hebben aan het geding deelgenomen:
de raad van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude, te Zwanenburg,
(gemachtigde: mr. G.A. Loose),
**de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Badhoeve
Projectontwikkeling B.V.**,
(gemachtigde: mr. P.H. Revermann).

Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2015 heeft verweerder aan de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Badhoeve Projectontwikkeling B.V. (vergunninghouder) een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten het bouwen van een bouwwerk en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan voor het bouwen van zesentwintig appartementen op het perceel Amsterdamsestraatweg 20 te Halfweg.

Eisers hebben tegen dit besluit beroep ingesteld.

Bij besluit van 15 december 2015 heeft verweerder de bij de omgevingsvergunning van 1 oktober 2015 behorende situatietekening vervangen door de gewijzigde situatietekening van 7 december 2015 alsmede de motivering van de omgevingsvergunning van 1 oktober 2015 aangepast en aangevuld (het herstelbesluit).

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 oktober 2016. M. van der Laan is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. De vereniging Vereniging van Eigenaars flatgebouw Residentie Rotonde Halfweg (VVE) is vertegenwoordigd door haar voorzitter F. Blom, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder en de raad zijn verschenen bij gemachtigde. Vergunninghouder is vertegenwoordigd door haar gemachtigde.

Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen als bedoeld in artikel 3:15 naar voren heeft gebracht, geen bezwaar heeft gemaakt of geen administratief beroep heeft ingesteld.

1.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat het beroep van de VVE niet ontvankelijk is omdat zij haar zienswijze te laat heeft ingediend.

1.3 In de Staatscourant van 6 mei 2015 hebben verweerder en de raad bekend gemaakt dat de ontwerpverklaring van geen bedenkingen alsmede de ontwerpomgevingsvergunning ter inzage liggen van 7 mei 2015 tot en met 17 juni 2015 en dat gedurende deze termijn een zienswijze kan worden ingediend. Van der Laan heeft tijdig een zienswijze ingediend tegen het bestreden besluit. De VVE heeft eerst op 22 september 2015 een zienswijze ingediend.

1.4 De VVE voert aan dat zij pas een paar dagen voordat de termijn voor het indienen van een zienswijze afliep op de hoogte is geraakt van het ontwerpbesluit. De dagen die haar nog resten voor het einde van de termijn zijn te kort gebleken om tijdig een zienswijze in te dienen: de leden dienden te overleggen, er diende een besluit te worden genomen, er diende een zienswijze te worden opgesteld. Zij heeft echter wel kort na het verstrijken van de termijn de beslissing genomen een zienswijze in te dienen en zich op een voor verweerder en de raad kenbare wijze achter Van der Laan geschaard. Het beroep van de VVE is dan ook ontvankelijk, aldus de gemachtigde van eisers.

1.5. In het vorenstaande kan evenwel geen grond worden gevonden voor het oordeel dat de VVE redelijkerwijs niet kan worden verweten dat zij buiten de in artikel 3:16, eerste lid, van de Awb neergelegde termijn van zes weken haar zienswijze heeft ingediend. Het beroep van de VVE zal derhalve in de einduitspraak niet ontvankelijk worden verklaard. Nu naast de VVE ook M. van der Laan (verder: eiser) beroep heeft ingesteld, zal de rechtbank overgaan tot een inhoudelijke beoordeling.

2. Ingevolge artikel 6:19, eerste lid, van de Awb heeft het bezwaar of beroep van rechtswege mede betrekking op een besluit tot intrekking, wijziging of vervanging van het bestreden besluit, tenzij partijen daarbij onvoldoende belang hebben.

3. Verweerder heeft hangende beroep het herstelbesluit genomen. Gelet op het bepaalde in artikel 6:19 voornoemd heeft het beroep van rechtswege mede betrekking op het herstelbesluit.

De rechtbank zal in het navolgende het bestreden besluit, zoals dat is gewijzigd bij het herstelbesluit, beoordelen.

4. Het bouwplan betreft het bouwen van zesentwintig appartementen op het perceel Amsterdamsestraatweg 20 te Halfweg, op gronden waar voorheen een kerk stond. Eiser woont aan het Binnenhof 15 te Halfweg, in de directe nabijheid van de gronden waarop het bouwplan zal worden gerealiseerd.

5. Tussen partijen is uitsluitend (nog) in geschil of het bouwplan in voldoende

parkeerplekken voorziet.

6. Op grond van artikel 2.5.30, eerste lid van de Bouwverordening moet, indien de omvang of de bestemming van een gebouw daartoe aanleiding geeft, ten behoeve van het parkeren of stallen van auto's in voldoende mate ruimte zijn aangebracht in, op of onder het gebouw, dan wel op of onder het onbebouwde terrein dat bij dat gebouw behoort. Deze ruimte mag niet overbemeten zijn, gelet op het gebruik of de bewoning van het gebouw, waarbij rekening moet worden gehouden met de eventuele bereikbaarheid per openbaar vervoer.

7. Het bouwplan voorziet – gelet op de gewijzigde situatietekening die deel uit maakt van het herstelbesluit – in negentwintig parkeerplaatsen.

8. Verweerder is bij de berekening van de parkeerbehoefte uitgegaan van de aanbevelingen van het CROW in de “CROW-publicatie, ASVV 2012” (hierna: ASVV 2012). In bijlage 1 behorende bij het herstelbesluit heeft zij haar berekening inzichtelijk gemaakt. Verweerder is, uitgaande van tien etagewoningen in het goedkope segment, vijftien etagewoningen in het middensegment en één etagewoning in het dure segment, gelegen in het ‘centrum’ van Halfweg, in een deel dat moet worden aangemerkt als ‘sterk stedelijk gebied’, tot de conclusie gekomen dat het minimum aantal vereiste parkeerplaatsen drieëntwintig bedraagt. Omdat in het plan wordt voorzien in negentwintig parkeerplaatsen wordt in het bouwplan in voldoende mate voorzien in de parkeerbehoefte verband houdende met het plan.

9. Eiser betwist niet dat verweerder zich bij de vaststelling van de parkeerbehoefte heeft mogen baseren op de ASVV 2012. Ook de verdeling van de appartementen over de verschillende segmenten is niet (langer) in geschil. Eiser stelt echter dat verweerder er bij de vaststelling van de parkeerbehoefte ten onrechte van uit is gegaan dat het bouwplan ligt in het ‘centrum’ van een ‘sterk stedelijk gebied’ maar stelt dat moet worden uitgegaan van de kencijfers voor ‘rest van de bebouwde kom’ en ‘weinig stedelijk gebied’. Eiser komt uit op een parkeerbehoefte van afgerond 37 plaatsen. Omdat het bouwplan daarin niet voorziet, had de omgevingsvergunning niet mogen worden verleend.

10. De rechtbank stelt vast dat verweerder geen parkeerbeleid heeft vastgesteld en bij de beoordeling of in voldoende mate in parkeergelegenheid is voorzien, is uitgegaan van de in de ASVV 2012 opgenomen parkeerkencijfers en deze kencijfers als norm heeft gehanteerd. Verweerder is daarbij uitgegaan van de op basis van die cijfers te verwachten minimale behoefte.

11. In de ASVV 2012 worden de kencijfers onderscheiden naar stedelijke zone. Er wordt onderscheid gemaakt tussen centrum, schil/overloopgebied, rest bebouwde kom en buitengebied. Achtergrond daarvan is dat de vraag naar parkeerplaatsen wordt bepaald door de locatie en het aanbod en de kwaliteit van alternatieve vervoerswijzen. Veelal is het aanbod en de kwaliteit van andere vervoerswijzen, met name het openbaar vervoer, in het centrum beter en neemt dit af naarmate een locatie verder van het centrum gelegen is. Daarnaast wordt bij de parkeerkencijfers een onderscheid naar stedelijkheidsgraad gemaakt. Reden is dat het aanbod van alternatieve vervoerswijzen in een sterk stedelijke zone van een ander niveau is dan in een minder stedelijk gebied. Onder stedelijkheidsgraad wordt het aantal adressen per vierkante kilometer verstaan. Er worden vijf stedelijkheidsgraden

onderscheiden: zeer sterk stedelijk (>2500 adressen per km²), sterk stedelijk (1500-2500 adressen per km²), matig stedelijk (1000-1500 adressen per km²), weinig stedelijk (500-1000) en niet stedelijk (< 500 adressen per km²).

12. Verweerder heeft de locatie aangemerkt als centrum. Op grond waarvan verweerder tot de conclusie is gekomen dat de locatie in het centrum ligt, is niet duidelijk. Dat de gemeente geen duidelijk centrum heeft – zoals ter zitting naar voren is gebracht door verweerder – is onvoldoende reden dit gebied als centrum aan te merken. Het bestreden besluit is op dit onderdeel dan ook onvoldoende gemotiveerd.

13. Voorts is de rechtbank, met eiser, van oordeel dat het gebied waarin de locatie ligt, bezwaarlijk als sterk stedelijk gebied kan worden aangemerkt. Niet in geschil is dat de bevolkingsdichtheid in het gebied ongeveer 626 adressen per km² bedraagt. Daarbij past het aanmerken van het gebied als weinig stedelijk. Het argument van verweerder dat de kern Halfweg een grotere woonkern is binnen de gemeente en tevens de meest stedelijke kern van de gemeente met een sterke band met het naastgelegen 'tweelingdorp' Zwanenburg en om die reden de kern Halfweg beschouwd wordt als sterk stedelijk gebied is onnavolgbaar. Ook op dit onderdeel is het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd.

14. Het bestreden besluit komt dan ook, gelet op het voorgaande, voor vernietiging in aanmerking omdat het onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd.

15. Ter zitting is door verweerder en vergunninghouder evenwel naar voren gebracht dat de voorziene parkeerplaatsen in voldoende mate in de behoefte voorzien omdat de locatie dicht bij het station ligt. De rechtbank begrijpt dit standpunt aldus dat verweerder meent dat gelet op die nabijheid het aantal voorziene parkeerplaatsen voldoende is te achten. Of en in hoeverre verweerder zich in redelijkheid op dat standpunt kan stellen, kan op basis van de nu beschikbare informatie niet worden beoordeeld. Daartoe dient alsnog op basis van de juiste uitgangspunten te worden nagegaan wat de op grond van de CROW-parkeerkcijfers te verwachten parkeerbehoefte zal zijn, waarbij dan de nabijheid van het station kan worden betrokken, en of en in hoeverre redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de voorziene parkeerplaatsen in deze parkeerbehoefte zullen voorzien.

16. Op grond van artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb kan de rechtbank het bestuursorgaan in de gelegenheid stellen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen. Op grond van artikel 8:80a van de Awb doet de rechtbank dan een tussenuitspraak. De rechtbank ziet aanleiding om verweerder in de gelegenheid te stellen het gebrek ten aanzien van de onderbouwing dat in voldoende mate in parkeerplaatsen is voorzien, te herstellen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen. Dat herstellen kan hetzij met een aanvullende motivering, hetzij, voor zover nodig, met een nieuw besluit, na of tegelijkertijd met intrekking van de nu bestreden besluiten. De rechtbank bepaalt de termijn waarbinnen verweerder het gebrek kan herstellen op zes weken na verzending van deze tussenuitspraak.

17. Verweerder moet op grond van artikel 8:51b, eerste lid, van de Awb en om nodeloze vertraging te voorkomen zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen drie weken, medelen aan de rechtbank of hij gebruik maakt van de gelegenheid het gebrek te herstellen. Als verweerder gebruik maakt van die gelegenheid, zal de rechtbank eiser alsmede de derde partijen in de gelegenheid stellen binnen vier weken te reageren op de herstelpoging van

verweerder. In beginsel, ook in de situatie dat verweerder de hersteltermijn ongebruikt laat verstrijken, zal de rechtbank zonder tweede zitting uitspraak doen op het beroep.

18. Het geding zoals dat na deze tussenuitspraak wordt gevoerd, blijft in beginsel beperkt tot de beroepsgronden zoals die zijn besproken in deze tussenuitspraak, omdat het inbrengen van nieuwe geschilpunten over het algemeen in strijd met de goede procesorde wordt geacht. De rechtbank verwijst naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 12 juni 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:CA2877).

19. De rechtbank houdt iedere verdere beslissing aan tot de einduitspraak op het beroep. Dat laatste betekent ook dat zij over de proceskosten en het griffierecht nu nog geen beslissing neemt.

Beslissing

De rechtbank:

- draagt verweerder op binnens drie weken aan de rechtbank mee te delen of hij gebruik maakt van de gelegenheid de gebreken te herstellen;
- stelt verweerder in de gelegenheid om binnen zes weken na verzending van deze tussenuitspraak de gebreken te herstellen met inachtneming van de overwegingen en aanwijzingen in deze tussenuitspraak;
- houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.M. de Feijter, rechter, in aanwezigheid van mr. J. Poggemeier, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 23 december 2016.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

23 DEC. 2016

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de Rechtbank
Noord-Holland

Rechtsmiddel

Tegen deze tussenuitspraak staat nog geen hoger beroep open. Tegen deze tussenuitspraak kan hoger beroep worden ingesteld tegelijkertijd met hoger beroep tegen de (eventuele) einduitspraak in deze zaak.

